

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercuria si Sambet'a Fóiea una data pe septemana, — Pretiulu: pe 1 anu 10 r. v. a. Pentru tieri esterne 15 f. pe unu anu séu 45 doidieceri, or 3 galbini si 3 doidieceri mon. sunatória. Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. de 10 vorbe mari séu mici inscrate se ceru 8 cr. Tacs'a timbrala e 30 cr. de fiacare publicare. Fara depuncea acestui pretiu inainte nu se voru mai primi publicari

Nr. 102.

Brasiovu, 24. Decembre 1861.

Anulu XXIV.

LA CRITIC'A DEIN „KORUNK.“

III.

Dupa ce amu vediutu cumu au civilisatu Grecii pre Romani si pre Turci, si éراسi cum civilasara gothii, chuni etc. Itali'a, Gali'a etc., dein care civilisatiune se nascù apoi tempulu de auru, ce se numesce a evum medium, trecemu la a treia nota, unde Criticulu la dis'a mea: cumu cà incursiunile barbariloru ne au rapitu si averea si cultur'a, adauge acésta oserbatiune profunda: „„Acee, cumu cà Daci'a vechia dupa Romani a fostu in posesiunea gothiloru, si dupa aceea intru a chuniloru, apoi intru a gepideloru, avariloru, a flamu in istoria, er' cumu cà anume Transilvani'a in seclulu 3, 4, 5, 6, 7, ar' fi fostu in posesiunea româniloru de sene statatoria si independente, nec'airi nu se afla scrisu. Dereptu cà spunu istoricii nostri cei unguresci, cà pre timpulu venirei unguiriloru, români aru fi avutu in Gelu principele loru; ci ast'a e lucru mai tardiu, si scimu, cà unguuru a impartitu cu romanulu luandu pre nobilii lui intre nobilii sei, si pre iobagi intre iobagi. Inse acumu nu e bene a provocá la funtane unguresci.“ — Dar', prea bene scimu si noi cumu a impartitu unguuru cu romanulu si cumu a luatu pre nobilii nostri intre nobilii unguresci, ci scimu si aceea, cà pre iobagii nostri ni-i-au lasatu nóue, ér' pre iobagii unguresci si-i-au tienutu loru. Ci se lasamu astea la una parte si se vedemu cele alalte mai momentósa.

Adeveratu este, cà dela capetulu seclului III pana la alu VIII-lea, nece Romani nece români nu au mai avufu Daci'a intréga in posesiune; io inse concedu Criticului si mai multu, cumu cà romani si dupa venirea unguiriloru nu o au tienutu intréga, inca nece Transilvani'a; si totu ce au tienutu romani au fostu unele parti mai menunte, pre unde si pre càtu tempu barbarii ne mai avendu ce predá in Daci'a treceau in Mesi'a si Pannoni'a si de aci mai incolo, pana ce veniau altii, carii totu asia faceau cà si celi mai dein ainte. Intrebu inse io aici, cà ce legatura e intre disele dlui si intre cea dein cuventarea mea? Io amu disu cà barbarii ne au rapitu tóte; póte dlui se nege ast'a, ori de amu fostu Romani ori daci romanisati? Si de nu póte negá, ce vorbe mai infra, cari nu restórna dis'a mea? Dlui se pare cà a vrutu se arate numai, cà romani nu au fostu independenti nece una data, ci au fostu supusii gothiloru, chuniloru etc. mai antaniu, ér' dupa aceea in Transilvani'a unguiriloru. Ci si ast'a erá de prisosu, pentru cà nemenea nu a negatu-o. Inse diferenti'a intre romani si unguri inca nu e mare in astu respectu. Romani in Transilvani'a avura aceeași sórte cu ungurii, cumu concede chiaru dlui; diferenti'a erá erasi numai in plusminus, numai càtu ungurii se nevolira mai antaniu a trage pre romani in cast'a sa, facundu dein nobile romanu nobile unguuru, apoi identificandu nobilismulu cu magiarismulu. Er' in catu pentru alta independentia, in specie a Transilvaniei, scimu prea bene, ce independentia e a fi vasalu turcului, in Transilvani'a chiaru cà in Moldov'a si in Valachi'a. Ci se dicemu si mai multu: de nu erau armele victorióse ale imperatului Leopoldu I, nu numai Transilvani'a, ci si Ungari'a, poteau se mai fia si mai incolo vasale Turciei, cumu fusera in 150 de ani, in cari diumetate Ungari'a era pasialicu turcescu,

er' principii Transilvani erau tributarii Portei otomanice cà si principii romanesci. Si in adeveru, póte fi ceva mai curiosu, de catu cà unu principe sesi aróge de una parte titlu de principe alu Transilvaniei, Moldovei si Valachiei, ér' de alta se se scria tributariu credentiosu alu imperatiei turcesci? („Stephanus Bocskai, divina misericordia, princeps Transilvaniae, Moldaviae et Valachiae, dominus totius Hungariae et vicinarum partium, Moraviae, Silesiae et Styriae, Religionis evangelicae assertor et defensor acer, fidelis turcici imperii tributarius etc. (Vedi J. Graff, de Transilvania, pag. 19.) — Er' déca romani nu au mai avut tóta Daci'a, inca nece Transilvani'a intréga, de sene statatória si independente, de candu a domnitu Aurelianu, nu face nemica; fiendu cà scimu, cumu cà nece ungurii nu au tienutu totu de un'a tóte provincie coronei unguresci, de aceea inse eli totu nu se lasa de dereptulu istoricu, ci pretendu, cà ce a fostu una data apertinenti'a coronei unguresci, nu se mai póte instrainá de jure — ci numai de facto.

Dein asta teoria unguresca despre statu se aru poté deduce conclusiuni neplacute chiaru si aparatoriloru ei; de care inse nu voliu se mai tendu verb'a, fiendu cà nu mi-e scopulu se politizezu, ci numai se respundiu la cele imputate pre terenulu istoriei. Ce e mai multu in cuventarea mea nece e vorba de posesiunea Daciei, ci candu am disu averea, am intielesu mai multu averea particulara a românilor, de cata posesiunea tieri se au independenti'a politica. Dein cuntra, candu am disu, cà incursiunile barbariloru ne au rapitu tóte, amu adausu cà totu acelea ne au rapitu si libertatea nu numai a statului ci si cea personale, care nu o va negá nece Criticulu; de aceea si not'a dlui nece nu refrange asertulu meu, dar' nece nu avea locu, pentru cà nu are legatura cu elu.

Póte cà dlui nece avea alta de cugetu, de càtu se afle oca siune de asi acatiá cód'a notei sale: Cumu cà, vedi Dómne, romani nece nu vreu se mai scia de istoricii unguresci si de alte funtane istorice, juridice, si ce sciu eu. In care un'a, cá si in altele, fórté reu se insiéla; pentru cà sum convinsu, cumu cà totu romanulu considerédia ori ce documente istorice se au juridice ale patriei, fia acele unguresci, fia de ori ce alta limba si origine, de celu mai pretiosu materiale pentru istori'a natiunei romane; cumu suntu nu numai scrietorii transilvani magiari, Battyáni, Betlenscii, Benkö, Bod, Cserey, Huszti, Köleseri, Szeredai, Wesselényi, — ci si istoricii Ungariei: Bonfiniu (de si e italu), Istvánfy, Pray, Engel, Kovachich, Timon, Turoczy, si colectiunile istorice-diplomatice ale lui Schwandtner, Fejér, Katona, Koller, Wagner etc., cari si io i-am avutu pana la 1849, si inca i mai am celu puçinu in fragmente; si asia-i voru fi avendu si alti romani, neindoitu, nu cá se ne involbamu la eli, ci se le luàm folosulu, candu ni se va dà oca siune. Er' de cumu va ce-ne-va astépta dela romanu, cà se se inchine inainte ori carui istoricu mai alesu ungaru, si se crédia tóte fabulele Anonimului lui Bela, tóte ipotesile se au coniecturile, injuriile si clevelele asupr'a nóstra, ce le aflamu la altii de almentrea fórté respectabili, éراسi reu se insiéla. Adeverulu si aici e in mediulocu, nu in estreme. Deci istoriculu cu conscientia, fia chiaru si romanu, si caruia adeverulu e mai

pre susu de catu ori ce interesu, nu se va indoi a se folosi si cu funtanele unguresci totu cà cu cele de alte origine, in catu adeca cuprendu a de verulu; ér' candu noi amulapedá pre cele unguresci en bloc, si numai pentru cà sunt unguresci, pre cumu se pare a ne imputá dlui, ar' fi unu pecatu dein partea nóstra totu asia neescusatu, cá si dein partea de loru, déca ar' pretende dela noi seau dela alta natiune, cá ori carui documentu ungurescu fara nece una alta apretiuire sei dâmu tóta credenti'a, cá si cumu ar' fi oraclu infalibile. De care a feritu Ddieu.

Totu asia de cu fundamentu oserbéza si in not'a a patr'a: Cumu cà Transilvani'a nece una data nu s'a tienutu de Moldov'a si de tiér'a romanésca; cà asia io nu am de ce se me intristezu, fora numai, cà ne amn despartitu de Rom'a; cà destula recompensare-mi póte fi mie, fiendu cà dupa confesiune me tienu de acolo; si cà de almentrea noi romanii nu ne am mai póte intielegé cu Italianii, fiendu cà cestia nu vorbescu romanésce. Si aste tóte le insemnéa la acele dóua-trei vorbe ale mele: despartírea de catra ai sei!

Precumu se pare dlui nu scie de ce despartíre am graitu io in acelu locu, si de acea se nevolíesce a cercá nodu in papura aratandumu, cà nu am cuventu de a me plange de nece una despartíre, si inca pre temeliu istoricu. Adeveratu cà Transilvani'a de vre una milia de ani incóce nu se a mai tienutu de Moldov'a si de tiér'a romanésca, cei mai multu, ea nu s'a tienutu nece unadata, nece macaru inainte de venirea unguriloru in partile acestea, pentru-cà Transilvani'a si pre tempulu Daciloru a fostu centrulu Daciei, er' nu apertinenti'a provinciiloru danubiane; — ci déca Transilvani'a nu s'a tienutu nece una data de celea, nu face nemica, fiendu destulu, cà celea se au tienutu de Transilvani'a, si mai alesu ele candu se facura apertinentie corónei unguresci celu puçinu de jure déca nu de facto, cá se numai apásu si pre titlele principiloru Transilvani, cari nu sciu déca nu toti se intitulau: principe Moldovei si Valachiei. De unde, de me dorea de asta despartíre, mi se pare cà nu potiu avé pecatu, nece meritezu imputare, sciundu, cà asta dorere au si altii, si mai de nu si insusi Criticulu.

De persóna-mi inca nu fia ingrighiatu Criticulu, cà-ce io nu am graitu numai in numele meu; si ce va patí una natiune intréga, io inca suferiu bucuros. De almentrea, ce se atinge de confesiunea mea, aici nu sum d. roriu a responde nemeniu de catu lui Ddieu, si ce-ne-si bate jocu de confesiunea altuia, sia uitatu seau nu a sciutu nece una data de dísa apostolului: Tu ce ai cu sierbulu altuia? Domnului seu va stá seau va cadé: ci puternicu este alu face se stè. La tóta templarea, a fi de una confesiune cu tóta viti'a latina si cu cea mai mare parte a natiuniloru celoru mai civilizate ale lumii, si chiaru cu a nobilei natiuni magiare, mi-tieniu nu numai de recompensare, ci si de onóre.

Er' greutatea, ce ni-o pune; cà nu ne amu intielege cu Italianii, inca nu e nece una greutate; pentru cà limbele se invétia curundu, unde nu se impun cu poterea, apoi limb'a italiana nu ne ar fi mai a nevolia de invetiati decatu alte limbe dein patri'a nóstra, inca nece mai anevolia de catu chiaru Italianiloru, cari, precumu se scie, pre marginile Italiei de susu si de diosu vorbescu milie de dialecte, cu nemica mai aprópe de limb'a clasica italiana, de cumu e cea romanésca. Dein asta parte dar' inca póte fi dlui forà nece una grige.

Inse ori de ce despartíre se fiu graitu io, adeverulu e, cà nu asi avé mai mare pecatu, de catu multi dein compatriotii nostri, cari suspina atâtu de amaru dupa glori'a trecuta a marei Ungarie, candu ast'a se tendea dein campii Franciei pana la Bosporu si dela Atelcusu pana sub mnrii cetatei eterne; pre lenga cari, dorirea romanului de astadi de a si scuturá jugulu celu de multi seculi de pre cerbicea lui, de a scapá de sub tutoratulu celoru ce pretendu a fi mai maturi de catu noi, si asi recapatá libertatea deplena, ce se cuvene ori carui cetatianu alu statului, — e neindoitu fórte modesta. — Er' déca in amaratiunea anemei dupa schiavi'a de atati seculi, in carea ne amu surupatu cu totul, mai esprimem si noi câte una dorere seau dorire, si ne mai aducem amente nu de glori'a strabuniloru, ci de calamitatile nationali. credeamu, cà nu póte fi cauza de vetemare Criticului, cu atâtu mai puçiuu de sarcasme, mai alesu, candu vedemu tóte gazetele magiare plene de cele mai amare cipete asupra tiraniei cestoru 12 ani mai dein cóce, cari pre lenga schiavi'a nóstra de mai 12 seculi suntu cà etatea lui Saturnu pre lenga captivitatea judeiloru dela Babilonu. Va se díca, cà romanului nu e liertatu nece a semti necumu a esprime alta dorere de catu dupa tutel'a patriarchale, de care ne amu lipsitu in a.

domnului 1848. Frumosa libertate; mai remane numai, cá se sarutamu vérg'a pedagogului nostru, si atunci érase etatea de auru. Mare multiamu! (Va urmă 1862.)

Брашовъ, 4. Ian. Не вени ла вреке штиреа, кѣткѣ поклѣ комите пр. алѣ пацисней съешти солиднѣ върватѣ ши конс. гвѣрн. D. Конрад Шмидт ар фѣ трѣмисѣ ла тóте офѣциеле съвординате ши чѣркларѣ сериосѣ, дн каре ши арагъ тарца с'а ресоляре а днтродвче егаитатеа нештѣрватѣ ши кѣвенитѣ днѣ кѣрпноснѣ дѣпломей днтерѣштѣ, а пат. дн 26. Фѣвр. ши ординѣчилорѣ маѣ днпалте. Ноѣ ѣ потѣмѣ съкчеснѣ челѣ маѣ фаворѣторѣ пентрѣ а дѣчереа дн виóгѣ а знеѣ адеврате днѣрѣдѣрѣ днѣре пациснѣле фвндѣлѣ рецѣз, ши дн парtene не днвѣмѣ конкѣрсеа челѣ маѣ екѣтабѣлѣ ши маѣ сѣпчерѣ. Нѣмаѣ кѣтѣ азѣмѣ, кѣ де есешлѣ нѣчѣ ла маѣстратѣлѣ Брашовѣлѣ п'аз афлатѣ нѣмѣтѣлѣ чѣркларѣ чѣрѣта де секулнѣ модернѣ компѣчере.

— D. Фр. Шпелл се денѣми де в.-нотарѣ ши D. Фр. Сочекѣ де секретарѣ маѣстратѣале.

Жѣрналеле цѣртане еарѣши днчепѣ а пѣблика черте ши бѣтѣ днѣре фостѣи граниѣрѣ аѣ Валеѣ Рокней ши днѣре сашѣи веçинѣ дн казса дѣферѣнделорѣ кѣ пѣдѣрѣле. Дндатѣ днѣз сосѣреа Есч. Сале поклѣ D. гвѣрнаторѣ ин 30. Дѣч. сашѣи дн Дѣмѣтра лѣарѣ кѣрацѣ а порнѣ дн 2 дѣспѣрѣдѣрѣ кѣте 50 инѣи, мерсерѣ дн пѣдѣрѣа контровероѣ ши принсерѣ вр'о 10 граниѣрѣ, дѣкѣндѣ кѣ дѣнѣши. Днѣр'ачеа лѣарѣ сѣре Ревѣршоренѣи, ешѣрѣ ши гонѣрѣ знѣ дѣопѣрѣдѣмѣнтѣ алѣ сашѣлорѣ пѣлѣ апрóне де сатѣлѣ ачестора, знде днѣрѣнѣдѣи сашѣи се месѣрарѣ кѣ гонѣторѣи ши не знѣ романѣлѣ дѣлѣ зчѣсерѣ. Ревѣршоренѣи се рѣтрасерѣ, ши лѣарѣ кѣ сѣне чѣнчѣ сашѣи кѣ 20 воѣ, не каре ле днѣтелнѣсерѣ, не 1 сасѣ дѣлѣ маѣ оторѣрѣ, не 2 еѣ ашѣтернѣрѣ ла пѣмѣнтѣ, ши кѣ не алѣи доѣ еѣ дѣсерѣ кѣ воѣ кѣ тотѣ ла Ревѣршора. Сасѣлѣ челѣ ловѣтѣ тарѣ мѣрѣ сѣра дѣсѣ дн Дѣмѣтра. Акѣт сѣ афѣл 10 Ревѣршоренѣи ин темпѣдѣ дн Бѣстрѣдѣ ши чоѣ 4 сашѣи ин Ревѣршора. Днпѣнте де атакѣлѣ ачестѣ калкѣлатѣ — се трѣмисѣсе о депѣтацѣиѣне съесѣкѣ ла Есч. Са D. гвѣрнаторѣ спре аѣ чере ажѣторѣ де апѣраре дн контра атачелерѣ ромѣнѣлорѣ, ши днѣз трѣста афѣрѣ, прѣн телеграфѣ ар фѣ днѣсѣнѣдѣатѣ дѣрегѣторѣа дѣа Бѣстрѣдѣ еарѣши не гвѣрнѣи. Е лѣкрѣ трѣстѣ, кѣ дн секулнѣлѣ чѣвѣлѣсѣцѣиѣне пѣ се комѣзнѣ дѣферѣнделѣ не калеа леѣей ши не прѣнчѣиѣлѣ днѣпгатеѣ. Ромѣнѣи се цѣнѣ де лѣнѣа лѣѣ Шѣвковѣчѣи, днѣре каре аз посѣдатѣ пѣдѣрѣа; сашѣи трѣкѣ прѣсте ачѣста; де че се пѣ се опрѣскѣ а се трѣче лѣнѣа ачѣста, кѣ атѣнчѣ ар инчѣта атачеле ши де о парте ши де алѣ пѣлѣ ла дѣфѣнѣтѣва дѣскѣрке прѣн дѣетѣ, сѣз сѣ се опрѣскѣ амѣе пѣрѣдѣле де не терѣторѣлѣ де чѣртѣ пѣлѣ атѣнчѣ. — Фрацѣлорѣ! Не калеа леѣей ши пѣ кѣ потенѣдѣ се аперѣ днѣпгѣлѣ де прѣпѣриетате. Епока ачѣста е епока днѣрѣдѣрѣей; се пѣ лѣсѣмѣ дн окѣ дарѣ нече о окѣсѣиѣне де бѣлѣ ши пѣчѣнѣкѣ импрѣзлѣ днѣеле-цере, кѣ не арѣтѣмѣ кѣ тоѣдѣ, кѣдѣ фачемѣ потенѣдѣ, — де барѣарѣ ши пѣкѣлѣдѣ. Се чѣвѣнтѣм одатѣ апѣкѣтѣрѣле шѣрете ши се рѣмѣпѣмѣ стѣрѣсѣ пѣзѣторѣ де леѣей ши де бѣлѣ кѣвѣнѣдѣ! —

Токѣа четѣмѣ знѣ етѣи оѣ дела прѣсѣдѣлѣ гѣб. рецѣз кѣтрѣ тóте дѣрегѣторѣеле, прѣн каре се demandѣ, кѣ пѣдѣрѣле прѣпѣриетарѣлорѣ ши але ерарѣлѣлѣ сѣнтѣ греа пѣдѣпсѣ а леѣей пѣпале сѣ пѣ се атѣнгѣ ши прѣпѣдѣскѣ. Фѣрѣдѣве ка де фокѣ де орче атѣнѣере а прѣпѣриетатеѣ стѣрѣне, кѣ алѣфѣлѣ пѣнтрѣ знѣ карѣ де лѣмне фѣратѣ, веѣдѣ пѣлѣти акѣрѣ, шѣчѣнѣма дн ватѣрѣ вѣ се вавѣнде прѣн есекулѣнѣи милѣгаре. Воѣмѣ пѣблика ши етѣсѣлѣ дн Nr. 1. 1862.

Дн Ардеалѣ ши дѣз дѣмѣсѣнѣле с. комѣдѣи ши офѣциолѣтеле; де о. ши офѣциолѣтѣлѣ рѣн ѣмѣеле Алѣе ши дн чеа съверѣоре комѣтеле а ши рѣстѣратѣ офѣциолѣтѣлѣ, днѣрѣ каре ведѣмѣ ши пе D. Г. Романѣ де фѣбѣроѣ, ши днѣкѣ врѣ доѣ романѣ дн офѣцие маѣ мѣчѣ. С. комѣте де Хѣнедѣра дѣкарѣ, кѣ рѣмѣлѣндѣ офѣциалѣи дн ностѣрѣ ва дѣче ши елѣ прѣсѣдѣлѣ.

Дн Меркѣреа амѣ прѣимѣтѣ тотѣ дѣкѣрѣлѣ рѣсѣлатѣлѣ чѣлѣ, че фаче олѣре солѣзилорѣ лѣнѣтѣторѣ, дѣсѣре нѣза рѣстѣраре. Врѣмѣ днпѣнѣсѣ а днчепе анѣлѣ поѣ кѣ актѣлѣ ачестѣ де бравѣрѣ де днѣрѣдѣрѣ. —

— Машиерѣвѣчѣи епѣскопѣ дн Темѣшѣора е денѣмѣтѣ де лѣкѣдѣиторѣ де метрѣнолѣтѣ дн Карловѣчѣи.

Fogarasiu, 31/22. 1861. Calumniele din partea unor frati magiari de aici nu voiescu a mai lua capetu.

In „Kronst. Zeitung“ Nro 201 iarasi se ivesce una correspondentia, in care se spune publicului intre altele si aceea minciuna cornurata: ca oficiositatea limbei romane in acestu districtu ar fi incetatu, ca increderea publica in organele de façia ar fi apusu cu totul, ca se astépta amploiatu c. r. si alte asemenea scornituri obrasnice si malitióse.

Spre odichnirea publicului nostru cetitoriu ne grabimu a reportá, ca: in mania voitirilorn de reu, oficiositatea limbei romane nu a incetatu si nu va incetá in districtulu Fogarasiiului, pana va fi catu si de puçina dreptate in lume, ca dela inaltulu regiuu guverniiu nu numai ca n'a venitu in privinti'a

ésta nemicu ce ar angusta competentî'a limbei romane de gura oficiosa, ba trebe se spunemu cu bucuria publicului stru cetitoriu, ca: de candu a luat Escelenti'a S'a noulu tbernatóre franele Guberniului regiu in mana, ne vinu oratiunile si romanesce, ceea ce mai inaînte ferésca Ddieu.

In catu pentru increderea publica, care lauda Domnului, este legata nici catu de puçinu de nasulu corespondintelui din „Z.“ multiamita cerului, ca organele nóstre o posedu pre denu, ce dovedesce ordinea cea buna, care domnesce in dictulu nostru. Bietulu corespondinte din „Kronst. Zeitung“ e singuru convinsu despre acésta, decatu, durere! ca elu e unealta, celoru ce voiescu a impunc limba cea magiara oficiosa in locu de cea romana si chiaru aici in districtulu garasului.

De altmentrelea va sosi iear' pedeaps'a meritata acelu corespondinte dinpreuna cu redactorele, pentru care s'a facutu a partea oficialutulu celea de lipsa. —

In fine reportamu si aceea: ca sciria adusa adanadi de orunk“, ca Capitanulu nostru supremn d. Ioanne Branu de mény ar fi desemnatu pentru postulu de consiliariu aulicu, facutu pre la noi si credemu si pre alte locuri celea mai ne impresiuni. Noi, cari cunóscemu de aprópe pe acestu batu devotatu cu totulu pentru binele natiunii, cari scimu am vediutu din acte cu cata resemnatiune a aperatu elu ia cu Guberniulu regiu din Clusiu caus'a limbei, si cari cunóscemu voia cea tare in realizarea principiulu egalitacionale, credemu, ca in impregiurarile critice de astadi u Branu ar fi celu mai nimeritu barbatu pentru postulu ntionatu. Rom.

Унгаріа. (Академіа магіарь.) Дн Нр. пострь трекутъ къ амѣ къвѣнтатѣ пѣдине деспре активітатеа академіеі магіаре Пешта. Кредемъ къ нъ е де присосъ а не днсемна днкъ ші меа проблеме але нѣмітеі академіі, деслегареа кърора днса н провс'о дн рестимпнзъ челорѣ май де аурóне доі ані прін шѣрдірі де преміі. Ашеа

I. Дн секцізнеа філолоціеі ші а артелорѣ фрѣсое. 1. Че тревзе съ се днделегъ прін къвѣнтатѣ „попѣларѣ“ (alksthümlich, népies) престе тотѣ ші дн спеціе прівіндъ ла прінсѣ ші ла формъ; каре свнтѣ градъріле знеі лѣкрърі попѣле? кѣм се редѣче ачеа ла фрѣшооѣ дн артъ? дн че дн-дере, кѣ че аплікаре ші дн каре спеціалітѣдн се пóте чере дларітатеа ші дн арта поетікѣ? Дедѣкцізніле теоретіче съ се стре къ date історіче дн оріче літератърѣ. — Преміз 30 галі. Термінзлѣ конкърсѣлѣ 31. Марціз 1863. Картеа че ва фі зміатѣ ва рѣшънеа пропріетатеа академіеі. — 2. Дн фондзлѣ јос. конте Јосіфѣ Телекі се дѣ преміз пентрѣ о драмѣ ацікѣ зна сѣта галвіні. Термінз 31. Дек. 1862. Олзлѣ претлѣ ва къдеа дн пропріетатеа театрѣлѣ націоналѣ дн Пешта.

Дн фондзлѣ контелѣ Карачоні пентрѣ о драмѣ серіосѣ О галвіні къ термінѣ пѣнъ ла 31. Дек. 1863. Дн конгрѣ пе-вѣтнѣдѣсѣ врео піесѣ дн тóтѣ прівінда конформѣ регѣлелорѣ геі, термінзлѣ се прелѣнѣште не алці доі ані; еарѣ преміз пѣне патрѣ оште галвіні. Піеса рѣшъне дн пропріетатеа ак-вѣлѣ. 4. Історіа Греціеі пѣнъ ла Александръ челѣ шре, ка компендіз пентрѣ класеле май лѣмінате, кам де 15 те тнѣрїте. Преміз: кѣте дозѣзечі фіорінї де фіекаре кóлѣ дн пндзлѣ де преміі алѣ дамелорѣ магіаре. Термінѣ 30. Ізнїз 1863.

Преміі пѣлїкате дн поз тотѣ дела ачеа секцізне. 5. Істо-шї критіка неолóдїстїлорѣ лімбеі магіаре дела днченѣтлѣ лі-вѣтѣреі магіаре пѣнъ ла лѣвѣта днпоіторїлорѣ, сѣз адїкѣ кам ла традѣчереа бібліеі дн знгѣреште пѣнъ не ла Kazıncı ші ла ді скрііторїі модерні. Преміз дн фондзлѣ лѣі Марціванї 80 гал-лі. Термінѣ 31. Марціз 1861. Олзлѣ че се ва преміа, ва венї пропріетатеа академіеі — 6. Крїтіка поеціеі епїче магіаре дн лѣ-де-ведере історікѣ ші естетікѣ къ прівїре май де апрóне ла зóлеле лѣі Zriny, Gyöngyösy, Vörösmarty si Arany. Преміз н фондзлѣ лѣі Vitéz 80 галвіні. Термінѣ 31. Марціз 1862. 7. компендіз де історіа літератѣреі романе пентрѣ класеле кѣлїтате; н де 15 кóле октаве тнѣрїте. Преміз дн фондзлѣ дамелорѣ магіаре 300 фіорінї. Термінѣ 31. Марціз 1862. 8. Драмѣ ко-кѣ. Преміз дн фондзлѣ конг. Јос. Телекі 100 галвіні. 9. Драмѣ рїосѣ, Преміз конг. Карачоні 100 галвіні. 10. Нарацизне пое-сѣ а вреңві обїектѣ історікѣ сѣз фавѣлооѣ дн віеда націзнї магіаре. Премізлѣ лѣі конте Франц Nadaudi 100 галвіні. 11. М. апаеі Lucani Pharsalia, традѣсѣ знгѣреште. Премізлѣ знсі не-мітѣ 100 галвіні. Термінзлѣ 31. Марціз 1864.

II. Дн секцізнеа історікѣ. 12. Історіа челорѣ май лѣвѣтѣ кѣлѣторїі май шеморѣлїе май вѣртосѣ днпрецізрѣлѣ пѣлїжн-лѣі ші не лѣнѣгъ позлѣлѣ де шїеѣзпóпте. Преміз дела дамеле магіаре 300 фіорінї. Термінѣ 30. Ізнїз 1863.

III. Дн секцізнеа штіінделорѣ патѣрале. 13. Ком-

пендіз де карта вóтанїкѣ не сама класелорѣ лѣмінате. Преміз дела дамеле 300 сѣте фіорінї в. а. 14. Історіа інвендїзнїлорѣ (дек-кóперїлорѣ, аѣлѣрїлорѣ) къ прівїре де апрóне ла авѣрѣ шї елек-трїцітате. Преміз тотѣ дела дамеле магіаре 300 фіорінї. Термінѣ 30. Ізнїз 1863.

Ної не лѣвѣтѣ воїз а обсерва ла премііле вчестеа дн скѣртѣ пѣшмаї атѣта, кѣткѣ кѣтева свнтѣ бінішорѣ комтесѣрате, алтеле днсѣ свнтѣ релатїве фóрге мїчі, прін зрѣтаре шї преа пѣдїнѣ дн-кѣрѣдїтóре. Сѣз есте скрііторїзлѣ омѣ къ старе материалѣ дн-семпѣтóре, прін зрѣтаре къ тотлѣлѣ неатѣрпѣторѣ дела граціа шї компѣтїмїреа алтора, сѣз елѣ есте омѣ ліпсїтѣ, трѣиторѣ днтр'о лешóрѣ комтѣсѣратѣ де азї не тѣне, орї знѣ мѣнчїторѣ ла кѣтнѣлѣ (пропрїетарѣ мїкѣ, преотѣ ш.а.); дн каслѣлѣ днпѣтѣз скрііторїзлѣ дн пасѣ фóрте пѣдїнѣ сѣз нїмїкѣ де знѣ преміз ка де 20—30 гѣлїорї; еарѣ дн каслѣлѣ алѣ доїлеа челѣ каре ар алерга сѣз кѣ-шїце премїзлѣ, ар фі констрѣнсѣ а фѣлѣтнѣлї шї а днѣвѣла го-лалѣ пѣнъ сѣз лѣкрезе ла картеа де премїатѣ. Озвїне че е дрѣпѣ шї знѣ алѣлѣ каоѣ мїжлочїз, днсѣ фóрте парѣ. —

Амѣ дорі ка ромѣнїі сѣз іа ла тнпнѣлѣ сѣз къ прівїре ла пре-мїі алте óрешкаре тѣсѣрї маї кореспнзѣтóре скопѣлї лорѣ. Ашеа де ексемпѣл пóте чїнева пѣне астѣзї пентрѣ історіа на-ціоналѣ преміз де 10 мїі фіорінї; дѣнъ че днсѣ ачеїа карїі арѣ вої а се апѣка де скріереа історїеі, пѣнъ сѣз о скріе, дн кѣрсѣ де 5—6 апї аз тревзїндѣ неапѣратѣ де алці кѣте 10 мїі не бі-вїлїотечї, кѣлѣторїі шї не траїзлѣ віедеї, — апої сѣз пóте преа зшорѣ прїчене, къ ної авемѣ сѣз маї аштептѣмѣ днкѣ дѣнъ істо-рїа націоналѣ скрісѣ къ óрешкаре класїцитате; еарѣ пѣнъ атѣнчї не ве-демѣ тѣрпїнїці ла четїреа къ тотѣадїнсѣлѣ а кронїчелорѣ, докѣ-мїцтелорѣ сѣз хрїсóвелорѣ шї історїлорѣ скрісе дн алте лімбї шї пентрѣ алціі, дн каре тóте ар фі сѣз сѣз аóбце історїа. Алте ексемпѣле тѣлте кѣте о'ар маї потеа аплїка ла стареа де фѣцѣ а ромѣнїлорѣ, ле ретѣчешѣ шї ле пѣстрѣмѣ пентрѣ алте тнпнѣрї. Б.

Principatele Unite.

Дн „Közlöny“ дн 22. Дек. чїтїмѣ зрѣтóреле:

Фокшанї не ла днченѣтлѣ лѣі Дек. Свнтѣ сілітѣ а вѣ скріе фѣпте днтрїтотѣтóре, не каре ва фі біне але шї дн патрїа знгѣ-рѣскѣ. Авїа с'а днкоїетѣ прочеслѣ къ оздїці австрїачї дн кѣсѣа трактѣрїі політїче къ еї, шї акѣм не окѣпъ лѣзареамїнте скандѣ-ле релеціосѣ. Вѣ воїз снѣне лѣкрѣлѣ не скѣртѣ. Днпнпте къ апї дозѣзечї кѣвїослѣлѣ пѣрїнте Roman Szabo (знгѣрѣ) егѣменѣлѣ кѣ-лѣгѣрїлорѣ мїнорїці (р. католичї) а реешїтѣ днтре марї опїнтелї, ка не сама знгѣрїлорѣ дн Молдова врео опѣтѣ парохїї сѣз ле о-кѣне къ кѣлѣгѣрїї днпнѣлѣ мїнорїцілорѣ магіарї. Ачештїа авеа днкѣ не атѣнчї а се черта тѣлѣлѣ къ попїі італїанї трїмїшї еїчі деадрентзлѣ дн Рома ка мїсіснпарї пѣшмаї къ лімѣа лорѣ італїанѣ шї къ чеа ромѣнѣскѣ не каре о рѣнеа, кѣчї ачештїа фѣлїкціона ка попї дн сіла браделорѣ. Еї предїка шї фѣчеа рѣгѣчнї магіа-рїлорѣ шї петїлорѣ ромѣнѣште, прекум факѣ пѣнъ дн зїоа де астѣзї, фѣрѣ ка сѣз ле пасе де сѣфлетеле попоранїлорѣ не кѣтѣ ле пасѣ де венїтѣрїе епатрахїрѣлї. Ашеа дечї пѣнъ астѣзї попїі італїанї аз реешїтѣ а гопї де аїчі не попї чеї магіарї маї рѣшънѣдѣ дн ачештїа пѣшмаї треї. Днкѣ шї п. Коста дела Грозештї ка-реле дете атѣтеа адеверїнде але зѣлѣлї еѣз преодескѣ прін рї-дїкѣрї де шкóле шї де вїсерїчі, авїа се маї пóте цїне днконтра прїгонїрїлорѣ вїкарїзлѣ дела Іашї. Еатѣ кѣм ачеї óменї (італїанї) днкалекѣ не червїчеа націзнїі пóстре шї не сімдїмѣнтлѣлѣ реле-ціосѣ алѣ крештїнїсѣлѣ прін інтрїцеле лорѣ. Мѣкаркѣ óре кѣм стѣмѣ ної аїчі дн кредїнда пóстрѣ релеціосѣ? —

Фїндѣ еѣ ла Рѣшнїкѣ, ам авѣтѣ дн кѣра меа де медїкѣ не о фешеїе р. католикѣ де паштере дн Чїкѣ (сѣкзїеіпкѣ), кѣреїа тѣ сімдїсешѣ дндаторѣтѣ а'ї фѣче кѣпоскѣтѣ апропїереа торції. А-чешеш дн агопїа са тѣ рóгѣ фóрте, ка сѣ'ї мїжлоческѣ днпро-пѣчѣне прін знѣ преотѣ. Ам алергатѣ дела попѣ ла протоповѣ; ачешта тѣ дндрѣнтѣ ла епїскопнлѣ сѣз, еарѣ епїскопнлѣ іам телеграфатѣ (ла каре епїскопѣ? ла Бззѣ? Ред.) Рѣспнзѣлѣ фѣ: „Преодїї сѣз се цїпѣ де оржндїелїле каре се аѣлѣ дн фїпндѣ.“ Еарѣ оржндїелїла есте, къ ної дѣнъ ідеа ортодоксїлорѣ нѣ озн-тешѣ крештїнї, аѣрѣ пѣшмаї дѣкѣ нѣ не вомѣ ботоза дн поѣ дѣнъ рї.злѣ лорѣ*). Фѣрѣ де ачешта нѣ не потѣмѣ днпѣртѣшї ла нїчі знѣ фелѣ де тѣлѣгїере релеціосѣ. Фїндѣ вѣрѣ фѣрбїпте, пѣнъ сѣз адѣкѣ еѣ попѣ дн Фокшанї, ам тревзїтѣ сѣз фіз днгрїжатѣ шї дн партеа поліціеі. Ла рогареа меа знѣлѣ дн кѣлѣгѣрїї монѣ-

*) Анавантїсѣлѣ нѣ е догмѣ а вїсерїчеї рѣсѣрїтѣлї; къ тóте ачеш-теа есте преа адевѣратѣ, къ клерѣлѣ дн Прїнціпате шї де престе Дѣнѣре днкѣ тотѣ маї вóтѣзѣ дн поз прін аѣндаре не тоді крештїнїї де алѣ конфесїзне, еарѣ днспѣсѣчѣнеа релатївѣ ла ачештѣ апавантїсѣлѣ с'а трекутъ нѣ штїмѣ де кѣндѣ, кїарѣ дн кѣрїде рїзале, де екс. дн Молїтвелїкѣлѣ дела Бззѣ, тнѣрїтѣ 1832 ш. а. ш. а.

tipii m̄ asecr̄, k̄ poi d̄nik̄ am̄ potea astr̄ka pe mort̄l̄ d̄n̄ čim̄eter̄is. D̄n̄tr̄'achea pe mine m̄ k̄zmar̄ la zn̄ sat̄, de z̄nde re'ntork̄nd̄m̄, afaiz̄ k̄ mort̄l̄ ō astr̄kat̄ p̄p̄tea a-
f̄ar̄ d̄n̄ m̄ar̄ii mon̄st̄r̄ii, de k̄tr̄ z̄l̄d̄, s̄v̄t̄ o d̄m̄t̄ de ḡ-
noiz̄. Eat̄ če f̄el̄ de par̄iax̄ s̄nt̄em̄ poi čeīlad̄i k̄reštin̄i pe
ačest̄ p̄m̄z̄nt̄ k̄reštin̄esk̄.*)

D̄n̄tre acem̄nea d̄n̄preč̄iz̄r̄i venetič̄ii de alte konf̄esīni
se sil̄ok̄ a se acem̄na d̄n̄ čele d̄n̄ af̄ar̄ la rit̄l̄ b̄ic̄er̄ičesk̄
de ač̄i, pent̄r̄ka s̄ f̄ie mai s̄č̄er̄id̄i. D̄n̄ ačest̄ k̄az̄ d̄n̄ 1.
Dek. zn̄ māst̄er̄ p̄z̄kar̄is neam̄z̄ dela Fok̄šan̄i a poč̄it̄, ka
pe r̄z̄noata f̄iiesa de 10 ani s̄ o d̄n̄r̄p̄e k̄ z̄eromon̄i b̄ic̄e-
r̄ičesk̄ parox̄l̄ it̄alian̄ lokal̄ destin̄at̄ pent̄r̄ čermano-m̄a-
riarīi. Poa š̄i kap̄tor̄l̄ ven̄ir̄ la mort̄; p̄r̄int̄ele d̄n̄r̄ic̄at̄
š̄i d̄n̄r̄ižat̄ d̄n̄rev̄, k̄ pent̄r̄ če n̄z̄ ad̄ser̄ š̄i k̄r̄čea. Či
poa r̄s̄p̄noe, k̄ k̄r̄čea se ad̄čea p̄mai la ōmen̄i mat̄or̄i, ear̄
n̄z̄ la kop̄ii. Mai d̄n̄ kolo tat̄l̄ mort̄i poč̄i ka s̄ ob̄ser̄ve
st̄r̄i'e mort̄l̄i d̄n̄dat̄inate pe lok̄z̄r̄ile ačest̄ea. At̄z̄n̄i poa a-
p̄k̄z̄ pe kap̄tor̄ de m̄z̄n̄ š̄i o š̄t̄er̄s̄ pe ač̄i 'n̄kolo p̄r̄z̄ind̄
š̄i pe mort̄l̄ š̄i pop̄r̄z̄l̄. Kom̄z̄na m̄z̄m̄r̄it̄ d̄n̄i rid̄ik̄z̄ pe
mort̄l̄ s̄z̄, š̄i f̄z̄r̄ pop̄, dar̄ d̄n̄tre k̄l̄t̄ečea de mort̄i š̄i
m̄z̄ik̄z̄ f̄z̄k̄ st̄r̄ile. D̄n̄ d̄n̄tm̄l̄are pe k̄nd̄z̄ ač̄n̄ser̄z̄ k̄z̄ mort̄-
l̄i d̄n̄ čim̄eter̄is, eat̄ zn̄ m̄iion̄ar̄is protestant̄ k̄are venice
pe lok̄z̄r̄ile ačest̄ea p̄mai ka d̄n̄ d̄n̄tm̄l̄are, rost̄i r̄ḡč̄z̄nea
desleḡr̄ii mort̄l̄i š̄i d̄n̄i š̄i o pred̄ik̄z̄ p̄em̄česk̄. D̄z̄n̄ ačest̄ea
ir̄iž̄nd̄z̄e s̄z̄nc̄ele d̄n̄ p̄em̄č̄i prest̄e z̄eč̄e in̄š̄i se r̄p̄ez̄ir̄ d̄z̄n̄
poa katolik̄z̄ det̄ermin̄ač̄i f̄iind̄z̄ ka s̄ m̄i d̄i'z̄ b̄l̄n̄česk̄ vine.
Poa f̄z̄ sil̄it̄ a o š̄t̄er̄ce la s̄z̄p̄t̄oča š̄i a se da mai ač̄nd̄z̄,
d̄n̄k̄z̄t̄ p̄mai prin̄ d̄n̄treven̄irea al̄tor̄z̄ f̄z̄ser̄z̄m̄ d̄n̄ stare de
a'z̄ ok̄pa de ḡop̄z̄ š̄i a p̄re'nt̄im̄p̄na ok̄andal̄z̄l̄. Eat̄ ačest̄ea
este ekonom̄ia rom̄z̄n̄esk̄.**)

Am̄ čit̄it̄ k̄z̄ nes̄z̄ob̄ m̄ir̄are d̄n̄tr̄'zn̄l̄ d̄n̄ ž̄r̄nal̄ele pa-
tr̄iei, k̄z̄m̄k̄ zn̄ minist̄r̄z̄ moldovenesk̄ den̄sm̄iž̄ mai d̄z̄n̄z̄i ar̄
f̄i d̄z̄r̄it̄z̄ patriei sae 80 m̄i gal̄vin̄i. Ačest̄ f̄am̄z̄ o dok̄iar̄
de m̄inč̄in̄oč̄z̄, pent̄r̄k̄z̄ d̄n̄ Prinč̄ip̄at̄ele zn̄ite d̄n̄k̄z̄ n̄z̄ s̄'a p̄z̄-
k̄z̄t̄ acem̄nea minist̄r̄z̄, o'az̄ p̄z̄k̄z̄t̄ d̄n̄s̄z̄ dect̄si de ač̄eia, pent̄-
r̄z̄ karīi patrīa lor̄z̄ este o vak̄z̄ z̄p̄t̄oč̄z̄ (!?)

D̄n̄ d̄n̄tm̄l̄are vor̄v̄iž̄ des̄pre Prinč̄ip̄at̄ele zn̄ite. Ačest̄ea
e erore de kondeiz̄, ide'a este depar̄te de realitate. Spre ade-
ver̄ire f̄ie ak̄z̄m̄ dect̄z̄l̄ a ob̄ser̄va, k̄z̄ den̄z̄t̄ač̄ii moldoveni nič̄i
op̄re a des̄bate leč̄ea r̄z̄al̄z̄ n̄z̄ voiesk̄z̄ a mer̄ce la B̄k̄z̄reš̄t̄i.
Ear̄z̄ kom̄iisīz̄nea čent̄ral̄z̄ rezez̄z̄t̄ore d̄n̄ Fok̄šan̄i, a k̄r̄ei k̄z̄-
mar̄e este a p̄rež̄t̄i proiek̄te de leč̄ea š̄i pe am̄bele čer̄i le
kost̄z̄ pe f̄iekar̄e an̄ 50 m̄i gal̄vin̄i, p̄z̄n̄z̄ ak̄z̄m̄ a p̄rež̄t̄it̄ k̄z̄
tot̄z̄l̄ zn̄ proiek̄t̄ de konč̄it̄z̄iis̄ne, pe k̄are d̄n̄s̄z̄ Dom̄z̄l̄ la
p̄riim̄it̄z̄ r̄z̄z̄. Eat̄ aš̄ea s̄z̄ zn̄is̄nea.***)

J. O.

Catra onoratii cetitori.

Premitemu o publica si respectuosa multiamire tuturor
barbatiloru natiunei si oo. abonati ai acestoru foi pentru sucu-
sulu celu nobilu, cu care ne au ajutat a sustiené si prin
foile acestea lupt'a cea cerbicosa, ce o portaramu cu puteri
unite si solidare in totu decursulu anului trec. fora restimpu.
Unu anu fu acesta per escelentiam anulu lupteloru pentru
dreptulu politicu nationalu si constitutionalu; anulu desama-
giriloru pentru toti cei ce si ponea sperantiele viitoriulu
politicu alu romanulu in promisiuni голе si viclene, in vorbe
dulci, cu consecintie amare; anulu probeloru de taria de spi-
ritu si de soliditatea earactereloru intre barbati natiunei; unu
focu curatitoriu, din care ca o fenice mai mandra si mai fru-
mosa decatu cum era, cu aripi mai puternice si cu vietia re-
noita, reesi tota intieleginti'a romana cea sanetosá, ca la o
parola a timpulu de vietia seu apunere; reesi, dicu, cu tota
resemnatiunea de caracteru strabunu anticu a dovedi lumei,
ca natiunea romana numai pote suferi supremati'a semeneloru
ei conatiuni, ci ia sositu er'a de vietia intru tote coegala
si infratita pe basea eternei dreptati; in fine unu anu din alu
carui sinu, ca dintr'unu procesu chemicu, ni s'au analisatu

*) Fórt̄e mare analozī d̄n̄tre k̄z̄eva k̄z̄r̄i de d̄n̄rop̄z̄ne iv̄ite
pe la noi dela konkord̄at̄ d̄n̄k̄oče. P.

**) Ba z̄z̄ ačest̄ea tok̄ma este ekonom̄iž̄ it̄alian̄z̄-neam̄z̄-m̄ariar̄
pe p̄m̄z̄nt̄z̄ st̄r̄in̄z̄. K̄z̄ ačest̄z̄ re'f̄lek̄sīz̄ne n̄z̄ voim̄z̄ a des̄v̄in̄z̄ „ekonom̄ia“
rom̄z̄n̄esk̄; č̄i rom̄z̄n̄i d̄n̄k̄ai n̄z̄ av̄z̄r̄z̄ nič̄i od̄at̄z̄ p̄er̄z̄in̄are de a se d̄n̄-
ḡn̄f̄a š̄i a ar̄z̄ta la lz̄me d̄n̄ t̄ote d̄z̄k̄r̄z̄ile ōmen̄eš̄t̄i tot̄z̄ de model̄z̄r̄i
m̄in̄z̄n̄ate, k̄z̄or̄z̄ se st̄ai a te d̄n̄k̄ina. Nota trad.

***) Eat̄z̄ Dom̄z̄le, k̄z̄ d̄n̄ ačest̄ea r̄z̄mas̄eš̄i d̄n̄šel̄at̄z̄. Trad.

apoi tóte elementele, tóte intentiunile celora, ce din gura r
apromiteau munti de aur, pe candu in [fapta ne tractá c
pe nesce fiintie destinate a servi planeloru si intereseloru lor
viéti'a ne stá in lupta si acésta ne a facutu mai considera
si susu si josu in anulu decursu.

Credemu, ca on. publicu cetitoriu e convinsu, ca foil
acestea si Redactiunea loru inca si-a implinitu detorinti'a i
santiani'a cugetului la semnalisarea, imbarbatarea si sustinere
acestei lupte; inse antagonistii inaltiarei nóstre politice, jura
tii acei campioni ai libertatei si constitutiunei eschisistice n
au desamagitu astfeliu, incatu acum vedemu chiaru, ca lupt'
ne este calculata a fi lunga, lata si cerbicosa, si diurnalistic'a
antepostulu luptei acesteia, are a da peptu cu mai mari pe
ricle, cu mai mari grautati: — si toema de aceea are lipsa d
seriosu sucursu din partea capacitatoru intielegintiei si a pu
blicului cetitoriu, spre a dovedi, ca ea la noi e effuinti'a con
vincerei si a dorintieloru generale. — Tragedi'a suferintieloru
natiunei s'a prefacutu in drama de actiune politica nationala
si eroii luptei constitutionale nu-si voru parasi pusetiunea de
a-si apera interesele cuvenite natiunei, ci statornici voru in
frunta cu taria basata pe lege tóte viscolele opuse din parte
celoru rei, pentru cá se potemu deveni la adeverat'a si dura
torea infratire cu natiunile colocitóre de mana cu cei drept
si nefaciarnici din sinulu patriei. — Finiendu anulu, reince
pemu dara lupt'a constitutionala, cum e, si laurea o vort
merita toti, cati nu-si voru parasi curagiulu, ca

Innumerae circa gentes fera bella minantur,

Quae nisi de rpto (politico) vivere turpe putant.

Redactiunea.

Res p u n s u r i. Orestia. La redactiune nu esti prenu-
meratu D. neci pana la Octobre n'ai fostu. Reclamandum. O-
ravitia. D. Sala. La 1-ma Octobre ti s'a finitu prenumeratiu-
nea cu 5 fl. tramisa in 13/3, deci restanti'a de fl. 2 cr. 50 c
astaptamu si atunci voru mai urma. Körösbánya. G. Mun-
teanu. De aici merge regulatu, cautati la poste. Ungvár. Sze-
remi: De aici s'au tramisu — cauta la posta in Satumare sét
in Madarasiu. Bucuresci. J. F. Numai pana la 1. Sept. au a-
junsu prenumeratiunea la cei ce tramisera numai 7 fl. 50 cr
De aici ai remasu in restantia. Craiova: Nu se primescu, de
catu poste restante. — Berseu mare. G. B. De aici s'a tramisu
per Galgo. Post'a cea mai cunoscuta inca ar fi trebuita se
iusemni, ca postele cele noue se cam ignoréza.

La Nra 1629 civ. 1861.

Edictu de vendiare.

Dela judecatori'a districtului Fogarasiu se face tuturor cuno-
cutu, ca la cererea esequentelui Du. Protopopu Ioanne Metianu dei
Zernesci in contra Dni Stanu Petcu dein Pojana Marului pentru pl̄-
tirea unei sume de 169 f. 50 cr. v. a. s'a concesu vendiarea realitat
loru esecutului, anume: Cas'a diupreuna cu una ograda de suptu N
cousc. 156 pr. agrii si fenatielle de suptu Nrii topografici: 157, 585
611, 615, 1003, 1004, 1893, 1894, 1896, 1898, 1899, 1900, si 1901
pretiuite cu 60 f. 90 cr. v. a., si diu'a de vendiarea se determina ma
antaiu pre 29. I a n u a r i u, apoi pre 21. F e b r u a r i u 1862, in faci
locului, cu acea oserbare, ca nepotenduse antaiadata face vendiare
cu pretiulu estimatiunei, a doua óra: vendiarea va urmá si mai jos
de acést'a.

Toti acelia, cari au castigatu vreunu dreptu hipotecariu pe acest
realitati, se provóca a se insinuá la diu'a de vendiare, caci altmintre
siesi vor avé de a'si multiumi urmarile.

Conditionile mai deaprópe ale vendiarei se potu vedé in Cance
lari'a Judecatoriei.

Fogarasiu, in 21. Dec. 1861.

2—3 D e i n S e d i n t i a J u d e c a t o r i e i D i s t r i c t u a l e .

K̄z̄r̄z̄r̄ile la b̄z̄r̄z̄ d̄n̄ 8. Ian̄arīz̄ 1861 staž̄ aš̄ea:

	Val. az̄st. f̄r. k̄r.
Gal̄vin̄i d̄n̄tr̄z̄eš̄t̄i	6 68
Az̄ḡs̄v̄z̄r̄z̄	139 50
London̄	141 10
D̄n̄p̄r̄z̄m̄z̄l̄z̄ n̄ač̄ional̄z̄	81 90
Ōv̄iž̄ač̄iile metal̄iče ek̄i de 5 %	67 20
Ak̄č̄iile v̄ank̄z̄l̄i	759
„ k̄red̄it̄z̄l̄i	178 70

Cu numerulu acesta incheiemu abonementulu
pe anulu trecut, si pe anulu 1862 se voru tramite la
noii prenumeranti de candu va sosi prenumerarea.